

dertil dels dansk Kvæg, dels Heste, saaledes som det fremgaar af Bilaget, men efter Meddelelser, som vi senere have faaet, maa det anses for ugjorligt at sende dansk Kvæg derned, eftersom det paa Grund af Sygdomsforholdene ved Grændsen og de Kontrolforanstaltninger, der staa i Forbindelse dermed, ikke vil være gjorligt at faae dette Kvæg tilbage. Derfor er vistnok Planen om at sende Kvæg fra alle Sider opgivet. Derimod har det været tvivlsomt, det staaar hen, om der ikke maatte være et Ønske om at sende Heste til Hamborg, og i den Henseende er der fra Ministeriet stet Forspørgsler for at faae de nødvendige Oplysninger, men de ere ikke indkomne, og altsaa er der ikke med Hensyn dertil Oplysninger tilstede. Udvalget har derfor ikke kunnet tilraade at tiltræde en Bevilling, der maasse slet ikke vil faae Betydning. — Jeg kommer nu til Vædringsforslagene til § 27. Det første af disse behøver jeg ikke at omtale nærmere, idet det er bekjendt fra Finantsudvalgets Betæntnings Underbilag vedrørende en ny Stationsbygning i Kolding. Jeg antager ikke, at det vil møde Modstand fra den høitærede Ministers Side. Jeg skal kun nærmere omtale Forslaget Nr. 140, vedrørende Udsættelse af Udvidelsen af Varehuset i Kolding, med Hensyn til hvilket jeg blot vil sige, at det staaar i Forbindelse med Spørgsmaalet om Toldlokalernes Indretning i Kolding. Hvis nemlig Toldlokalerne i Kolding blive opførte, som det ved 2den Behandling blev forlangt fra Udvalgets og Thingets Side, naar man altsaa paa dette Omraade til næste Aar kommer til den Overenskomst med den høitærede Finantsminister, som man haaber og venter, vil Varehuset vise sig overskødig, idet de Lokaler, der nu findes, da kunne benyttes, og altsaa et nyt Varehus ikke behøver at bygges. For ikke at præjudicere Noget, er det altsaa, at Udvalget nu foreslaar, at Varehuset foreløbig ikke bygges. — Vædringsforslaget Nr. 143 er stillet af Ministeren og er ligeledes et fra Finantslovens 2den Behandling udsat Spørgsmaal. Det gaar ud paa at yde en Erstatning af 30,000 Kr. til Kjøbenhavns Kommune, for at denne undlader at disponere over tvende til Kjøbenhavns Banegaards Udvidelse i østlig Retning nødvendige Arealer. Spørgsmaalet om Banegaardens Udvidelse er ikke saaledes drøftet, at jeg skal komme nærmere ind paa det i sin Helhed, men jeg skal kun bemærke, at Udvalgets Flertal ikke har ment, at der var nogen Grund til at gaa ind paa denne Erstatning. Værede Medlemmer ville nemlig se, at der findes et Vædringsforslag af Mindretallet,

som gaar ud paa at yde en mindre Sum i Erstatning. Dette Vædringsforslag antager jeg, at Mindretallets Ordfører selv vil begrundede, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa her, men skal kun angibe Grundene til, at Udvalget ikke har tiltraadt Hovedforslaget, og til, at Udvalgets Flertal overhovedet ikke tiltræder noget Forslag om Erstatning til Kjøbenhavns Kommune i denne Sag. Den ene er, at man ikke har nogen Interesse i for Diebliffet at bevare det ene af de Arealer, som paatænkes reserverede, nemlig det, som ligger overfor den nuværende Station, og som kun skulde reserveres under Forudsætning af, at den større Plan for Udvidelsen blev vedtagen. Det andet Areal er en mindre Trekant overfor den nordre Ende af Stationen imellem Gyldeboesgade og de to Farimagsgader. Denne mindre Trekant har man nok i Udvalget troet, at der var, om ikke fuld, saa dog delvis Brug for, naar en Udvidelse af Stationen skulde finde Sted, dog ikke af Hensyn til Udvidelsen af Hovedstationen, men af Hensyn til en bekvemmere og bedre Bygning for Klampenborg-Stationen. Nu er det jo utvivlsomt, at Klampenborgbanen ikke kan betragtes som en Statsbane; den er en Lokalbane, nærmest en Forlystelsesbane, som har overbetende Betydning for Kjøbenhavn selv. Man har ikke i Udvalget troet, at Kjøbenhavns Kommune, naar der fra Ministerens Side blev stillet en Opfordring til den om foreløbig ikke at bortselge eller benytte denne lille Trekants Areal, der her er Tale om, vilde vægre sig ved det, da det er en Sag, som har ganske særlig Interesse for Kommunen, og man har heller ikke troet, at Kommunen for denne lille Udsættelse og Ikke-Benyttelse af Areal, et Areal, som Kommunen i sin Tid erhvervede meget billigt, derfor virkelig vilde forlange en Erstatning i Penge. Det er derfor, at man ikke har tiltraadt Mindretallets Underændringsforslag og heller ikke tiltræder Forslaget her. Da man kun er enig i, at den mindre Udvidelse bliver mulig gjort for Fremtiden, og da man, som sagt, ikke kan tro, at Kommunen for at holde dette Spørgsmaal aabent, vil betinge sig en Erstatning, har man ikke fundet Anledning til at gaa ind paa Forslaget. Det er altsaa Udvalgets Forventning, at den høitærede Minister vil gjøre Skridt hos Kommunen for at gjøre den opmærksom paa, hvad Meningen er fra Udvalgets Side med Hensyn til dette Spørgsmaal, og for at bevirke, at denne mindre Trekant, som jeg forøvrigt ikke tror, at der i Diebliffet er nogen særlig Trang til eller Tale om at sælge, bliver holdt disponibel. — Vædringsforslaget under Nr.